

Czwartek, 25 października 2007 r.

19. wskazuje, że decyzje takie mogą w istocie osłabić pozycję negocjacyjną UE w sprawie dostępu do rynku w trakcie negocjacji w ramach WTO;
20. podkreśla, że decyzja ta nie powinna posłużyć za precedens dla innych sektorów, np. sektora ryżu;
21. odrzuca wszelkie kroki na rzecz nałożenia na produkcję rolną w UE kwot i taryf wywozowych;
22. domaga się, aby podmioty z krajów trzecich poddawano takim samym ostrym kontrolom, jak producentów z UE;
23. wzywa Komisję do dokonania przeglądu ewentualnych środków w zakresie zarządzania podażą oraz bezpieczeństwa żywnościowego, pozwalających uniknąć dalszego zwiększenia wyjątkowej niestabilności cen paszy i żywności oraz nierównoważonej konkurencji między produkcją żywności i paliw;

Światowy brak bezpieczeństwa żywnościowego

24. jest świadomy, że zmniejszenie zapasów żywności na świecie wywiera poważny i szczególny wpływ na kraje o niskich dochodach i deficycie żywności, należące do grupy krajów rozwijających się, w których zgodnie z prognozami znacznie wzrosną ogólne koszty przywożonego zboża — osiągając w latach 2007-2008 niespotykany dotychczas poziom 28 miliardów USD, czyli o około 14% więcej w stosunku do i tak już wysokiego poziomu z ubiegłego roku;
25. odnotowuje, że kraje rozwijające się wydadzą ogółem na przywóz zbóż rekordowo wysoką kwotę 52 miliardów USD w latach 2007-2008;
26. wzywa Komisję do uważnego przeanalizowania skutków niedoborów zaopatrzenia w zboże i nasiona oleiste dla szczególnie narażonych producentów żywności i konsumentów w UE i krajach trzecich oraz do przedstawienia propozycji aktów prawnych i środków mających na celu zapobieganie zakłóceniom podaży żywności oraz inflacyjnym skutkom nowych wzrostów cen;
27. wzywa Komisję do przeprowadzenia dogłębnej analizy tendencji występujących na rynkach światowych, łącznie ze wzrostem popytu na żywność w krajach rozwijających się, w celu rozważenia — w ramach dokonywania oceny stanu WPR — stworzenia stałych mechanizmów na rzecz zapewnienia w przyszłości wystarczającej podaży rynkowej;
28. wzywa Komisję Europejską do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu zagwarantowania zrównoważonego rolnictwa umożliwiającego poczynienie znacznych oszczędności w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zagwarantowanie niezależności żywnościowej państw członkowskich;

*

* *

29. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P6_TA(2007)0481

Środek szczególny 2007 na rzecz Iraku

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2007 r. w sprawie projektu decyzji Komisji ustanawiającej specjalne środki dla Iraku na rok 2007

Parlament Europejski,

— uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, str. 41.

Czwartek, 25 października 2007 r.

- uwzględniając projekt decyzji Komisji ustanawiającej specjalne środki dla Iraku na rok 2007 (CMT-2007-2245),
 - uwzględniając opinię wydaną w dniu 8 października 2007 przez komitet, o którym mowa w artykule 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 (zwany dalej „komitetem zarządzającym instrumentem na rzecz rozwoju”),
 - uwzględniając art. 8 decyzji 1999/468/WE Rady z dnia 28 czerwca 1999 r. w sprawie ustalenia zasad wykonywania kompetencji wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 81 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 8 października 2007 r. komitet zarządzający instrumentem na rzecz rozwoju przyjął w głosowaniu projekt decyzji Komisji ustanawiającej specjalne środki dla Iraku na rok 2007 (CMT-2007-2245),
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 7 ust. 3 decyzji 1999/468/WE oraz pkt. 1 porozumienia pomiędzy Parlamentem Europejskim i Komisją w sprawie procedur dotyczących wdrażania decyzji Rady 1999/468/WE ⁽²⁾, Parlament Europejski otrzymał projekt środków wykonawczych przedstawionych komitetowi zarządzającemu instrumentem na rzecz rozwoju oraz wyniki głosowania,
- C. mając na uwadze, że art. 2 ust.1 rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 stanowi, że „podstawowym i nadrzędnym celem współpracy na podstawie niniejszego rozporządzenia jest likwidacja ubóstwa w krajach i regionach partnerskich w kontekście trwałego rozwoju”,
- D. mając na uwadze, że art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 stanowi, że „Działania, o których mowa w art. 1 ust. 1 ⁽³⁾ są opracowywane w taki sposób, by spełnić kryteria oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) określone przez [Komitet Pomocy Rozwojowej przy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju] (OECD/DAC)”,
- E. mając na uwadze, że w swoim raporcie „Reporting Directives for the Creditor Reporting System” z 2002 r. (DCD/DAC(2002)21), OECD/DAC określił ODA jako przepływy finansowe do państw znajdujących się na jego liście beneficjentów ODA, dla których między innymi każda transakcja jest dokonywana z zachowaniem głównego celu, jakim jest promowanie rozwoju gospodarczego i dobrobytu krajów rozwijających się,
- F. mając na uwadze, że art. 23 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 stanowią odpowiednio, że (art. 23 ust.1) „W przypadku nieprzewidzianych i należyście uzasadnionych potrzeb lub okoliczności, które związane są z klęskami żywiołowymi, konfliktami społecznymi lub kryzysami i nie mogą być finansowane na mocy rozporządzenia (WE) nr 1717/2006 i rozporządzenia (WE) nr 1257/96, Komisja przyjmuje środki specjalne nieprzewidziane w dokumentach strategicznych ani w wieloletnich programach indykatywnych (zwane dalej „środkami specjalnymi)”, oraz, że te środki specjalne mogą również finansować zadania ułatwiające przejście od pomocy kryzysowej do działań z zakresu długoterminowego rozwoju, oraz że (art. 23 ust. 3) „jeżeli koszt tych działań przekracza 10 mln EUR przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 35 ust. 2”,
1. uważa, że w projekcie dotyczącym specjalnych środków dla Iraku na rok 2007, milenijne cele rozwoju nie są wyraźnie przedstawione jako główny priorytet; uważa, że jest to niezgodne z art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1905/2006, w którym realizacja milenijnych celów rozwoju stanowi jedną z nadrzędnych zasad współpracy w ramach instrumentu współpracy na rzecz rozwoju;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200, z dn. 22.7.2006, str. 11).

⁽²⁾ Porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim i Komisją w sprawie procedur dotyczących wdrażania decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 256 z 10.10.2000, str. 19).

⁽³⁾ Art. 1 ust.1: *Wspólnota finansuje działania służące wspieraniu współpracy z krajami, terytoriami i regionami rozwijającymi się (...).*

Czwartek, 25 października 2007 r.

2. wyraża przekonanie, że w projekcie dotyczącym specjalnych środków dla Iraku na rok 2007, Komisja wykracza poza kompetencje wykonawcze przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1905/2006, wybierając jako jeden z obszarów interwencji „Analizę możliwości wykonania pola gazowego Akkas”, której głównym celem jest „zbadanie warunków możliwości eksploracji pola gazowego Akkas w zachodnim Iraku, aby połączyć jego wyjście z siecią gazociągów syryjskich” oraz, o ile to możliwe, „zintegrować ten projekt z pracami nad projektem rynku gazu państw europejskich, arabskich i Maszreku”; zaznacza, że „badanie to uwzględni przyszłe zainteresowanie sąsiadów z państw Maszreku i UE zintegrowaniem rynku gazu państw europejskich, arabskich i Maszreku” oraz że „ta integracja otworzy szeroki potencjalny rynek dla produkcji z pola gazowego Akkas i umożliwi pierwszą integrację irackiego gazu naturalnego na rynku regionalnym i europejskim”, i w związku z tym uważa, że cel ten nie jest zgodny z art. 2 ust. 1 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1905/2006, ponieważ podstawowym celem proponowanych środków specjalnych nie jest eliminacja ubóstwa oraz, że cele, o których mowa nie wypełniają kryteriów ODA ustanowionych przez OECD/DAC;
3. wzywa Komisję do wycofania lub zmiany projektu decyzji ustanawiającej specjalne środki dla Iraku oraz do przedłożenia komitetowi zarządzającemu instrumentem współpracy na rzecz rozwoju nowego projektu decyzji, w pełni zgodnego z postanowieniami rozporządzenia (WE) nr 1905/2006;
4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, przedstawicielom państw członkowskich w Komitecie zarządzającym instrumentu na rzecz rozwoju, jak również parlamentom i rządóm państw członkowskich.

P6_TA(2007)0482

Stosunki między UE a Serbią

Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2007 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską a Serbią (2007/2126(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, który złożył Jelko Kacin, w imieniu grupy politycznej ALDE, w sprawie stosunków między Unią Europejską a Serbią (B6-0202/2007),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 września 2005 r. w sprawie obrony wieloetniczności w Wojwodinie ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie misji informacyjnej do Wojwodiny przeprowadzonej przez delegację ad hoc do Wojwodiny i Belgradu,
- uwzględniając proklamowanie Republiki Serbii, będącej sukcesorem unii państwowej Serbii i Czarnogóry, w wyniku referendum w Czarnogórze w dniu 21 maja 2006 r., w którym opowiedziano się za niezależnością,
- uwzględniając nową serbską konstytucję przyjętą w powszechnym referendum w dniach 28-29 października 2006 r.,
- uwzględniając sporządzone przez Komisję sprawozdanie z postępów w roku 2006 dotyczące Serbii z dnia 8 listopada 2006 r. (SEC(2006)1389),

⁽¹⁾ Dz.U. C 227 E z 21.9.2006, str. 620.